

موشکی با راهبرد دفاعی ایران که مبتنی بر بازدارندگی متعارف می‌باشد، منطبق است. مؤسسه مطالعات امنیتی رژیم صهیونیستی در گزارشی برای مهار تهدید موشکی ایران از جمله پیشنهاداتی که به دولت اسرائیل ارائه می‌دهد، عبارتند از: (۱) طراحی یک دکترین دفاع ترکیبی؛ (۲) ایجاد سیستم‌های رهگیری مختلف به جای استقرار یک سیستم رهگیری؛ (۳) استفاده از سیستم‌های رهگیری که مبتنی بر لیزر باشد و همچنین قابلیت رهگیری تعداد زیادی از اهداف را داشته باشد. این اقدام زمانی میسر خواهد بود که سیستم‌های رهگیر، خود به چندین رهگیر کوچک و مرگبار تقسیم شود؛ (۴) حفظ روابط ویژه نظامی و دیپلماتیک با آمریکا. (Winter, 2020, pp. 80-81)

دفاع موشکی، تاکنون نتوانسته‌اند به‌طور مؤثری کارآمد باشند، اما دور از تصور نیست که در آینده‌ای نه‌چندان دور به‌واسطه پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیکی این مهم میسر شود. در همین زمینه آمریکا در سال ۲۰۲۰ برای نخستین بار توانست، یک موشک بالستیک قاره‌پیما را با یک موشک SM-3IIA رهگیری و منهدم کند. بنابراین از آنجا که تسلیحات موشکی ستون فقرات بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران را تشکیل می‌دهد و اساساً باعث تغییر در موازنه قدرت می‌شود، نکته‌ای که باید به‌طور جد مورد توجه سیاست‌گذاران دفاعی و امنیتی قرار بگیرد، توجه به کیفیت و ارتقا در تولید انواع موشک‌های بالستیک و کروز با تأکید ویژه بر سرعت آن‌هاست، چرا که سرعت زیاد مزیتی است که باعث عبور تسلیحات موشکی از سامانه‌های پدافندی می‌شود. بنابراین الزام راهبردی امنیت ملی اقتضا می‌کند که ایران با تمام توان در توسعه قدرت موشکی خود اقدام کند.